

komst. Rådets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.«.

6. I § 9 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Såfremt arbejdsgiveren afholder lønmodtagerens udgifter ved rejse i udlandet efter regning, kan arbejdsgiveren udbetale et skattefrit beløb på indtil 60 pct. af Ligningsrådets satser for skattefrit rejsegodtgørelse. Selv om arbejdsgiveren ikke udbetaler et skattefrit beløb efter 1. pkt., kan lønmodtageren ikke foretage et tilsvarede fradrag i den skattepligtige indkomst.«.

Stk. 6. bliver herefter stk. 7.

7. Efter § 9 D indsættes:

»§ 9 E. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst kan eksportmedarbejdere uanset § 9, stk. 5, sidste pkt., foretage fradrag for merudgifter i forbindelse med rejser og ophold i udlandet uden dokumentation for udgifterne. Det er en betingelse, at den pågældende i indkomståret enten har haft uafbrudt ophold i udlandet i 2 måneder eller, at opholdene i udlandet i løbet af indkomståret i alt har omfattet mindst 100 døgn.

Stk. 2. Som eksportmedarbejdere anses efter denne bestemmelse lønmodtagere, der for en dansk arbejdsgiver udfører arbejde i udlandet med sigte på at opnå salg til udlandet af arbejdsgiverens varer og tjenesteydelser eller at opfylde sådanne aftaler. Bestemmelsen omfatter ikke medarbejdere, der forestår transport af varer m.v. eller er medlem af et selskabs direktion eller bestyrelse bortset fra medarbejdervalgte repræsentanter.

Stk. 3. Fradraget opgøres på grundlag af lønindkomsten for udlandsarbejdet efter de af Ligningsrådet fastsatte anvisninger for fradrag for merudgifter ved lønarbejde i udlandet.

Stk. 4. Den skattepligtige skal vedlægge selvangivelsen en erklæring fra arbejdsgiveren om karakteren af udlandsarbejdet, opholdenes varighed og om lønindkomsten under udlandsopholdene.«.

8. § 33 A, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for lønind-

komst ved tjeneste uden for riget for den danske stat eller anden dansk offentlig myndighed. Stk. 1 finder dog anvendelse for lønindkomst erhvervet som led i den danske stats eller den offentlige myndigheds delta-gelse i systemeksport. 2. pkt. finder ikke anvendelse, såfremt erhververen af den nævnte lønindkomst modtager udetillæg eller andre lignende ydelser, der tjener til dækning af merudgifter som følge af tjenesten i udlandet, og som ikke skal medregnes til den skattepligtige indkomst, jf. § 7, litra r.«.

9. I § 33 A indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for lønindkomst ved tjeneste om bord på skibe, herunder skibe, der ligger ved land under bygning, reparation eller midlertidig oplægning, luftfartøjer eller fartøjer og installationer, der anvendes i tilknytning til efterforskning og udnyttelse af kulbrinteforekomster.«.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

10. § 33 A, stk. 3 og 4, der bliver stk. 4 og 5, affattes således:

»Stk. 4. Har en dobbeltbeskatningsoverenskomst tillagt Danmark beskatningsretten til den i stk. 1 eller stk. 2, 2. punktum, nævnte lønindkomst, nedsættes den samlede indkomstskat med halvdelen af det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske lønindkomst.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om henstand med opkrævning af skatten i tilfælde, hvor det må anses for godtgjort, at stk. 1, stk. 2, 2. punktum, eller stk. 4 skal anvendes.«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5, har virkning fra og med indkomståret 1988.

Stk. 3. § 1, nr. 6 og 7, har virkning fra og med 1. januar 1988.

Stk. 4. § 1, nr. 8-10, har virkning for indkomst, hvortil der erhverves endelig ret den 1. januar 1988 eller senere.